

■ Ζωντανὰ παραδείγματα Ἀγιοπνευματικοῦ βίου

Ἡ Ὁσία Δομνίνα ἡ νέα*

† 1η Μαρτίου

Τὴν 1η Μαρτίου ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Εκκλησία μας ἐορτάζει τὴν Μνήμη τῆς Ὁσίας Δομνίνης τῆς νέας.

Τὰ ὀλίγα στοιχεῖα τοῦ θεοφιλοῦς καὶ κατανοκτικοῦ Βίου της διασώθηκαν στὴν «Φιλόθεο Ἱστορία» τοῦ μακαρίου Ἐπισκόπου Κύρου Θεοδωρήτου. Ἐγνώρισε τὴν Ὁσία, ἡ ὁποία ἐξῆσε στὶς ἡμέρες του (Συρία, ε΄ αἰ.), στὴν περιοχὴ τῆς Δικαιοδοσίας του.

* * *

Ἡ Ὁσία Δομνίνα, παρακινημένη ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ θείου της Μάρωνος, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ὡς Ἅγιος ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας τὴν 14η Φεβρουαρίου, ἔκτισε στὸν κήπο τοῦ σπιτιοῦ τῆς μητέρας της μία μικρὴ καλύβα ἀπὸ καλάμια καλαμποκιοῦ καὶ ἐκεῖ ἀσκήτευσε.

Κύριο ἔργο της ἦταν ἡ μετὰ δακρῶν ἐνθερμη προσευχή. **Ἡ** προσευχὴ εἶχε γίνει ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἡ ζωὴ της. **Τὰ** ἄφθονα κατανοκτικὰ δάκρῳά της μούσκευαν τὰ τρίχινὰ ρούχα της, μὲ τὰ ὁποῖα ἐκάλυπτε τὸ ἀσκητικὸ της σῶμα.

Σχόλαζε καθημερινῶς ἀπὸ τὶς πρῶτες πρωῒνες ὥρες στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἦταν κοντὰ στὴν οἰκία τῆς μητέρας της καὶ συμμετείχε μαζί μὲ τοὺς πιστοὺς στὴν λατρεία τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Στὸν Ναὸ κατέκλειε ἐπίσης τὴν ἡμέρα της καὶ τὸν θεωροῦσε ὡς τὸν πιδὸ σεβαστὸ καὶ ἀγαπητό της χῶρο, γι' αὐτὸ καὶ ἔπεισε τοὺς οἰκείους της νὰ ἐξοδεύσουν τὴν περιουσία τους, προκειμένου νὰ τὸν στολίσουν καὶ εὐπρεπίσουν καταλλήλως ὡς Οἶκο Θεοῦ.

Ἔτρωγε φακὴ μουσκεμένη σὲ νερό, ἂν καὶ τὸ σῶμα της ἦταν πολὺ ἀδύνατο καὶ φιλάσθενο. **Π**αρ' ὅλα ταῦτα, τὸ ταλαιπωροῦσε, χωρὶς νὰ τοῦ δίδῃ ἀνάπαυσι καὶ παρηγορία.

Οἱ πιστοὶ προσέτρεχαν νὰ τὴν ἰδοῦν καὶ νὰ παραδειγματισθοῦν ἀπὸ τὴν πίστι, τὴν προσευχὴ καὶ τὴν αὐταπάρνησί της. **Αὐτὴ** ἡ εὐλογημένη ὅλους τοὺς δεχόταν, ὅμως κανέναν δὲν ἔβλεπε, διότι εἶχε σκεπασμένο τὸ πρόσωπό της καὶ ὅλο τὸ σῶμα της μὲ τὸν μανδύα της, ἦταν δὲ σκυμμένη μὲ τὸ πρόσωπο στὰ γόνατά της καὶ πρόφερε μὲ σιγανὴ φωνὴ κάποια λόγια, ποὺ δὲν ἦταν κατανοητὰ στοὺς ἀκούοντας, χύνοντας πάντοτε δάκρυα πόνου καὶ κατανύξεως.

Θρηνοῦσε καὶ στέναζε, ὅπως αὐτοὶ ποὺ ζοῦν μὲ μεγάλα βάσανα καὶ στερήσεις, ἐνῶ ἡ οἰκογένειά της ἦταν εὐκατάστατη. **Αὐτὴ** ἡ ταπείνωσις καὶ αὐτο-εξουθένωσις προήρχοντο ἀπὸ τὸν θερμὸ της ἔρωτα γιὰ τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος γεννοῦσε τὰ δάκρυα καὶ ἐπύρωνε τὸν νοῦ της στὴν ἐπιθυμία νὰ ἀτενίσῃ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἐκέντριζε νὰ βιασθῇ νὰ μεταβῇ στὴν ἄλλη ζωὴ, κοντὰ στὸν Μέγα Ποθούμενο!...

Ἔτσι περνοῦσε τὶς ἡμέρες καὶ τὶς νύκτες της μὲ τὴν ἐπιμέλεια γενικὰ ὅλων τῶν ἀρετῶν, βοηθώντας τοὺς ἔχοντας πνευματικὴ καὶ ὑλικὴ ἀνάγκη. **Γ**ιὰ τὴν ἐπιτέλεσι αὐτῆς τῆς διακονίας της ἐξώδευε ἀπὸ τὴν περιουσία τῶν οἰκείων της, ἡ ὁποία θαυμαστῶς μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ αὐξανε.

* * *

Πολλοὶ καὶ πολλὰς τὴν ἐμιμήθησαν καὶ κατέφυγαν σὲ Μονῆς γιὰ νὰ ζήσουν τὴν ἀφιερωμένη ζωὴ στὸν Κύριο, μὲ μία μόνον ἐπιδίωξι, πῶς νὰ εὐαρεστήσουν τὸν Ἀθάνατο Νυμφίο τῶν ψυχῶν...

«Ἀλήθεια, ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Χριστὸς τίμησε τὴν Παρθενία καὶ γεννήθηκε ἀπὸ Παρθένο, ἡ φύσις ἐβλάστησε τοὺς λειμῶνας τῆς παρθενίας καὶ προσφέρει στὸν Πλάστη τὰ εὐωδιαστὰ αὐτὰ καὶ ἀμάραντα ἄνθη, χωρὶς νὰ κἀνῃ διάκρισι μεταξὺ ἀρετῆς ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς καὶ χωρὶς νὰ ξεχωρίζῃ τὴν ἀσκητικὴ ζωὴ σὲ δύο κατηγορίες. Διότι ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὸν ἄνδρα καὶ στὴν γυναῖκα βρίσκεται στὸ σῶμα

Ὁ Ὅσιος Μάρων.

Μικρογραφία ἀπὸ τὸ
Μηνολόγιο τοῦ Βασιλείου Β΄.

καὶ ὄχι στὴν ψυχὴ. **Γιατί**, κατὰ τὸν θεῖο Ἀπόστολο, ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ (Γαλ. γ' 28). **Μία Πίστις** ἔχει δοθῆ καὶ στοὺς ἄνδρες καὶ στίς γυναῖκες. **Εἷς Κύριος**, μία πίστις, ἐν Βάπτισμα. **Εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων**, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν (Ἐφ. δ' 5-6). **Μία Βασιλεία** Οὐρανῶν ἀθλοθέτησε ὁ ἀγωνοθέτης γιὰ τοὺς νικητές, κοινὸ βραβεῖο γιὰ τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνες...».

* * *

Ἡ Ἁγία ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ εἰρηνικὰ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 450-460 πλησίον τῆς Ἀντιοχείας τῆς Συρίας.

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθμ. τεύχους 307/ Ἰανουάριος-Μάρτιος 2002, σελ. 118-119. ● Κύρια πηγὴ: Δημ. Τσάμη, Μητερικόν, τ. Α', σελ. 120-125, Θεσσαλονίκη 1990. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

+

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!